

Arrest

nr. 66 945 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op arrest nr. X van 30 augustus 2011 waarbij de debatten worden heropend en de zaak voor verdere behandeling wordt gesteld op de terechtzitting van 19 september 2011 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Sabz Chobe (district Jaghori, provincie Ghazni). U bent een Hazara, bezit de sjiitische geloofsovertuiging en u bent geboren op de derde dag van de tweede maand in 1362 (23 april 1983 volgens de Gregoriaanse kalender). In 2000 verliet u Afghanistan nadat u problemen kende met de Taliban en trok u naar Engeland. In maart 2003 vroeg u daar asiel aan en in 2006 werd hieromtrent een negatieve beslissing genomen. Op 30 april 2008 keerde u onder begeleiding van de Britse autoriteiten terug naar Afghanistan. Na uw terugkeer ging u een huwelijk aan. In Jaghori leerde u echter ook F.(...) kennen, een dochter van een bekende mullah, met wie u een buitenechtelijke relatie onderhield. F.(...) werd zwanger maar trouwen met haar was vanwege uw eerdere huwelijk onmogelijk. Nadat de zwangerschap onthuld werd, werd F.(...) door

haar vader en broer om het leven gebracht. De zus van F.(...) liet u weten dat haar familie naar u op zoek was en hiervoor samenwerkte met de Taliban. In de zomer van 2009 besloot u Afghanistan opnieuw te verlaten. U verbleef twee maanden in Pakistan en vervolgens ging het via Iran, Turkije, en Griekenland naar België. U kwam in België aan op 4 november 2009 en de volgende dag vroeg u asiel aan. Bij een eventuele terugkeer vreesde u de familie van F.(...) en de Taliban. Op 30 april 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd in beroep bevestigd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) in het arrest nr. 47888 van 7 september 2010.

U verliet het grondgebied niet en diende een tweede asielaanvraag in op 4 oktober 2010. In het kader van onderhavige asielaanvraag volhardt u in het asielrelaas en de asielmotieven zoals verhaald in de eerste asielprocedure.

Ter staving van uw asielrelaas legt u heden een huurovereenkomst voor van uw winkel in Jaghuri, de geboortesteakte van uw dochter, uw huwelijksboekje, 2 cd-roms over uw trouwfeest en elf bijhorende foto's. Daarnaast vier documenten aangaande uw terugkeer uit Groot-Brittannië onder leiding van IOM en uw college -en registratiekaart uit Groot-Brittannië.

B. Motivering

U slaagde er evenwel niet in het CGVS er alsnog van te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS reeds op 30 april 2010 een beslissing nam tot weigering van de Vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming daar u de asielinstanties niet in staat stelde een correct beeld te krijgen van uw werkelijke herkomst, verblijfplaatsen en achtergrond. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U legde heden een aantal documenten voor die u via uw vader ontvangen zou hebben en die een ander licht op uw asielmotieven zouden werpen. Na het gehoor op het CGVS dient echter te worden vastgesteld dat deze documenten en uw verklaringen hieromtrent de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom ondermijnen. Zo legde u een aantal documenten voor die dateren uit de periode toen u in Groot-Brittannië verbleef. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat op de college -en registratiekaart vreemd genoeg een andere naam en geboortedatum prijken dan de naam en de datum die steeds hebt opgegeven bij de Belgische autoriteiten. Als u heden gevraagd wordt wanneer u geboren werd geeft u het jaartal 1366 (1987) op, hoewel u in het verleden steeds beweerde in 1362 (1983) te zijn geboren (CGVS, 2010, p. 2). Als u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd, wijzigt u opnieuw uw verklaringen en beweert u alsnog in 1362 te zijn geboren (CGVS, 2011, p. 6). Als u er vervolgens op wordt gewezen dat op de beide kaarten het jaartal 1366 is genoteerd, stelt u laconiek dat u in Groot-Brittannië zomaar iets hebt gezegd. Ook wat betreft het feit dat u heden een andere naam bezigt dan in Groot-Brittannië, stelt u in Groot-Brittannië zomaar iets te hebben opgegeven (CGVS, 2011, p. 6). Dergelijke verklaringen ondermijnen in hoge mate de ernst van uw asielrelaas en maken het onmogelijk voor de asielinstanties een correct beeld te krijgen van uw identiteit en leefsituatie. Dat u er klaarblijkelijk niet voor terugdeinst elementaire gegevens aangaande uw identiteit aan te passen zoals het u belieft, brengt uw algemene geloofwaardigheid nogmaals in het gedrang.

Verder dient te worden opgemerkt dat de documenten die u voorlegt ter staving van uw periode in Groot-Brittannië en uw terugkeer onder leiding van IOM geen afbreuk doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS. Deze elementen van uw asielrelaas werden immers door het CGVS niet ter discussie gesteld maar zijn tevens niet bij machte de twijfel aangaande uw herkomst ongedaan te maken.

Verder legde u een bewijs voor van een huurovereenkomst met betrekking tot een winkelpand dat u gedurende enkele maanden na uw terugkeer in 2008 zou hebben uitgebaat in Jaghuri. Er dient echter te worden opgemerkt dat u nooit eerder vermeldde een winkel te hebben uitgebaat in Jaghuri, wat erg opmerkelijk is. Wat meer is, u verklaarde destijds na uw terugkeer enkele maanden in de bouwsector te hebben gewerkt, en toen het CGVS u vroeg of u nog iets anders had gedaan antwoordde u daarop ontkennend (CGVS, 2010, p. 3). Als u met dit opmerkelijke verschil wordt geconfronteerd, stelt u dat er destijds weinig vragen zijn gesteld, een verklaring die niet kan overtuigen en niet correct is (CGVS, p. 7). Dat u heden iets anders beweert en uw verklaringen aanpast naargelang de documenten die u bezit, is wederom erg verwonderlijk te noemen. Wederom biedt u geen zicht op uw werkelijke leefsituatie nadat u uit Groot-Brittannië terugkeerde.

Ook de geboortesteakte van uw dochter en de documenten aangaande uw huwelijksfeest (huwelijksboekje, foto's en cd-roms) zijn niet bij machte de appreciatie van het CGVS te wijzigen. Zelfs indien deze documenten, los van bovengenoemde vaststellingen, zouden aantonen dat uw kind in Jaghuri werd geboren en u ter plaatse in het huwelijk trad, werpen deze elementen geen ander licht op de eerdere beoordeling van het CGVS. Uw aanwezigheid aldaar op een bepaald moment betekent immers niet dat

hieruit moet afgeleid worden dat u van deze plek afkomstig bent, er opgroeide en er leefde na uw terugkeer in 2008, hetgeen in de voorgaande asielprocedure omstandig betwist werd.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben indien ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is gebleken. Dit blijkt ook uit een aantal andere verklaringen die nogmaals de bedrieglijkheid van uw voorgehouden profiel en herkomst beklemtonen. Zo slaagt u er nu in meerdere Afghaanse zangers op te noemen hoewel u in het verleden geen enkele naam in dit verband naar voren kon brengen (CGVS, 2010, p. 7). Tevens bleek u destijds slechts één naam van een dorp nabij het uwe te kunnen aanbrengen (CGVS, 2010, p. 5). Heden kan u daar klaarblijkelijk vier andere namen van dorpen aan toe voegen die u destijds niet vermeldde (CGVS, 2011, p. 5). Destijds bleek u tevens niet te weten wie Ahmad Shah Massoud, één van Afghanistans meeste beroemde krijgsheren, was. Heden slaagt er wonderwel in enige toelichting te geven bij deze naam (CGVS, 2010, p. 9 & CGVS, 2011, p. 8). Uw verklaringen voor deze opmerkelijke vaststellingen als zou de vraag u niet gesteld zijn of de tolk u niet begrepen zou hebben, zijn weinig ernstig te noemen (CGVS, pp. 2 & 8). Veeleer dient te worden geconcludeerd dat u deze kennis achteraf hebt ingestudeerd en niet op spontane wijze hebt verworven.

Samen gelezen leiden deze motieven noodzakelijkerwijze tot de conclusie dat u de Vluchtelingenstatus noch de subsidiaire bescherming kan worden toegekend aangezien u geen enkel zicht biedt uw ware identiteit, herkomst of achtergrond. Bijgevolg stelt u de asielinstanties wederom in de onmogelijkheid een nood aan bescherming in uw hoofd correct te onderzoeken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal onvoldoende de afwijzing van zijn asielrelaas motiveert. Hij geeft toe dat hij gelogen heeft en legt uit dat hij deze leugens heeft opgediept omdat men hem verteld had dat hij als minderjarige in aanmerking zou komen voor asielopvang en hulp. Hij wilde met deze documenten enkel aantonen dat hij in Groot-Brittannië verbleef en stelt dat het niet correct is om hieruit af te leiden dat zijn verhaal ongeloofwaardig is. Wat betreft zijn huurcontract, werpt verzoeker op dat het niet is omdat hij niet eerder vermeld heeft dat hij tevens een winkel uitbaatte, dat het niet kan kloppen; de commissaris-generaal tracht hier argumenten te zoeken om verzoeker verdacht te maken. Verder wijst verzoeker erop dat het gegeven dat hij in Jaghouri trouwde, een bewijs vormt dat hij van daar afkomstig is en stelt zich de vraag of hij zo "perfide" zou zijn om een trouwfeest op te zetten en om een geboorteakte van zijn dochter na te maken, alleen om aan te tonen dat hij van daar afkomstig is. Tot slot benadrukt verzoeker dat er geen tegenspraak heerst tussen de verscheidene interviews.

2.2.1. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn tweede en huidige asielaanvraag baseert op hetzelfde asielrelaas als aangevoerd in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Uit het administratief dossier blijkt dat bij arrest nr. 47 888 van 7 september 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn nationaliteit en afkomst. Gelet op het gewijsde van dit arrest moet zulks als vaststaand worden beschouwd. De bevoegdheid van de Raad is te dezen beperkt tot de beoordeling van de nieuwe elementen, zijnde een huurovereenkomst van zijn winkel in Jaghuri, de geboorteakte van zijn dochter, zijn huwelijksboekje, twee cd-roms over zijn trouwfeest en elf bijhorende foto's, vier

documenten aangaande zijn terugkeer uit Groot-Brittannië onder leiding van IOM en zijn college- en registratiekaart uit Groot-Brittannië.

2.2.3. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet dat verzoeker de asielinstanties wederom in de onmogelijkheid stelt een nood aan bescherming in zijn hoofd te onderzoeken gelet op het feit dat hij geen enkel zicht biedt op zijn ware identiteit, herkomst of achtergrond. Zo werd vastgesteld dat (i) op de college- en registratiekaart die dateren uit de periode toen verzoeker in Groot-Brittannië verbleef en die hij heeft neergelegd in het kader van zijn tweede en huidige asielaanvraag, een andere naam en geboortedatum vermeld staan dan deze die hij heeft opgegeven bij de Belgische autoriteiten, (ii) de documenten die verzoeker voorlegt ter staving van zijn periode in Groot-Brittannië en zijn terugkeer onder leiding van IOM geen afbreuk doen aan de eerdere beoordeling van de commissaris-generaal gezien deze elementen van verzoekers asielrelaas niet ter discussie staan, (iii) verzoeker nooit eerder vermeldde een winkel te hebben uitgebaat in Jaghuri, (iv) de geboorteakte van zijn dochter en de documenten aangaande zijn huwelijksfeest geen ander licht werpen op de eerdere beoordeling van de commissaris-generaal gezien verzoekers aanwezigheid aldaar op een bepaald moment niet betekent dat hieruit moet afgeleid worden dat hij van deze plek afkomstig is, er opgroeide en er leefde na zijn terugkeer in 2008, (v) ook een aantal andere verklaringen de bedrieglijkheid van zijn voorgehouden profiel en herkomst beklemtonen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet getoetst dient te worden ten aanzien van het land of de landen van hun nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen. Het is echter in de eerste plaats aan verzoeker om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Belgische asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Zulks vereist dus dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, nationaliteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker dan ook hieromtrent correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, die toelaten na te gaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Van de asielzoeker mag ook verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door in elke fase van de procedure een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (RvS 14 februari 2011, nr. 6532 (c)).

2.2.5. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker leugenachtige en bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn identiteit en geboortedatum naar aanleiding van de college- en registratiekaart die hij heeft neergelegd in het kader van zijn tweede en huidige asielaanvraag. Verzoeker betwist dit niet. Dat hij deze leugens heeft opgediept omdat men hem verteld had dat hij als minderjarige in aanmerking zou komen voor asielopvang en hulp, kan niet als een verschoningsgrond worden aangezien om niet vanaf het begin van de asielprocedure de waarheid te vertellen en om slechts na confrontatie zijn wezenlijke misleiding aan het licht te brengen. Bovendien staat het vroegere verblijf van verzoeker in Groot-Brittannië niet ter discussie, doch wel zijn herkomst.

Wat betreft de overige documenten die verzoeker ter staving van zijn asielrelaas neerlegt, met name een huurovereenkomst van zijn winkel in Jaghuri, de geboorteakte van zijn dochter, zijn huwelijksboekje, twee cd-roms over zijn trouwfeest en elf bijhorende foto's, en vier documenten aangaande zijn terugkeer uit Groot-Brittannië onder leiding van IOM, stelt de Raad vast dat verzoeker zich louter beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gegeven verklaringen, tot het ontkennen en vergoelijken van de motieven in de bestreden beslissing en tot het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is echter niet van aard om bovenstaande pertinente motieven te ontkrachten. In de bestreden beslissing wordt immers duidelijk en omstandig uiteengezet dat verzoeker nooit eerder vermeldde een winkel te hebben uitgebaat in Jaghuri en dat de geboorteakte van zijn dochter en de documenten aangaande zijn huwelijksfeest geen ander licht werpen op de eerdere beoordeling van de commissaris-generaal gezien verzoekers aanwezigheid aldaar op een bepaald moment niet betekent dat hieruit moet afgeleid worden dat hij van deze plek afkomstig is, er opgroeide en er leefde na zijn terugkeer in 2008. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, maar met zijn betoog dat de commissaris-generaal *"er een stok in vindt om de hond mee te slaan"* en *"argumenten tracht te zoeken om verzoeker verdacht te*

maken" en dat *"zou verzoeker zo perfide zijn om een trouwfeest op te zetten en om een geboorteakte van zijn dochter na te maken, alleen om aan te tonen dat hij er afkomstig uit was"*, beperkt hij zich tot blote beweringen.

De vaststelling in de bestreden beslissing dat ook een aantal andere verklaringen van verzoeker de bedrieglijkheid van zijn voorgehouden profiel en herkomst beklemtonen, laat verzoeker onbesproken. De motivering ter zake blijft dan ook staande en wordt door de Raad beaamd en overgenomen.

Op basis van voorgaande vaststellingen kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht oordelen dat de door verzoeker neergelegde documenten en zijn verklaringen hieromtrent de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas wederom ondermijnen en hij bijgevolg zijn herkomst niet aantoonde.

Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER